

FAÇAD MOT GÅRDEN

N O C T I L U C A

våren 1962

FAÇAD MOT MICKELSVAGEN

REDAKTIONSSPALT

Trots motigheter såsom tidsnöd, vårtrötthet och brist på bidrag utkommer nu Vår-Noctiluca -62, som samtidigt är denna redaktions avskedsnummer. Bland alla besvärligheter har ändå några ljuspunkter dykt upp genom utomståendes medverkan.

Redaktionens tack går särskilt dels till arkitekt Claus Tandefelt, som välvilligt bidragit med såväl Noctilucas omslag som artikeln inne i tidningen, dels till skolans teckningslärare Thor Lindroos, som utarbetat det praktfulla mittuppslaget.

Otroligt få elever i skolan har lyckats ta reda på vad Noctiluca-Postilucan skulle användas till - vad sägs t.ex. om IQ hos den person, som två gånger rivit ned plakatet och stoppat in det i lådan? I bjärt kontrast till detta hemska undantag har det dock via brevlådan influerat ett par tryckbara artiklar och insändare, som vi naturligtvis är mycket glada över.

TREVLIG SOMMAR

önskar Noc.

KONVENTET

KURATOR: mag. Paul Hägglund
ORDFÖRANDE: Erik Frostell
VICE-ORDF.: Leif Granqvist
SEKRETERARE: Else Ahonen
KASSÖR: Torbjörn Karlsson
PROGRAMCHEF: Virve Lihte
STYR.MEDL.: Christian Ahlbom
JUN.MEDL.: Martin Bärlund
IDROTTSORDF: Kaj Grahn

NOCTILUCA

ANSV. UTGIVARE: mag. Harry Gayer
REDAKTÖR: Ingmar Ström
RED.SEKR.: Tuva Korsström
RED.MEDLEM: Tua Niklander
" Krister Koivula

NOCTILUCA

Organ för konventet vid Äggelby Svenska Samskola

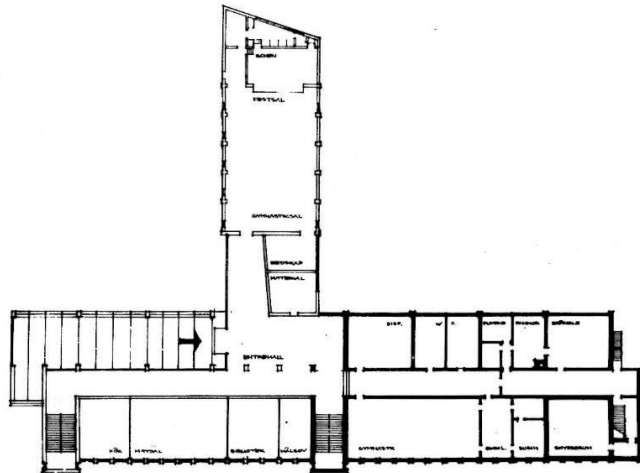
LINJEINDELNINGEN tål diskuteras

Även i Äggelby svenska samskola har linjeindelningen i en del avseenden vissa svagheter. Humanistlinjen har blivit en 'avstjälpningsplats' för de elever, som inte vill lära sig matematik i större mängder. I stället får de flere historiektioner, vilket av någon anledning gör dem till humanister. Linjens enda fördel är psykologiundervisningen, som faktiskt är nyttig.

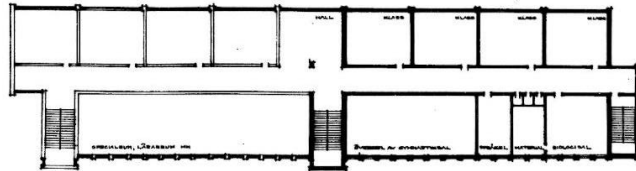
Ideallösningen för en skolas linjedelning är antagligen: matematik-, humanist- och språk linje - då skulle alla småriktningar bli tillfredsställda. Men då detta blir mycket dyrt och komplicerat, med skilda klassrum och lärare för varje linje, kunde man tänka sig en förenklad upplaga i vår skola: dels en språklinje (med engelska, tyska och franska samt latin och ryska frivilligt), utökad med psykologi, och dels en matematiklinje med mindre antal lektioner i språk. Detta borde av allt att döma vara en lämplig lösning både för oss och ÅSS. Båda linjerna kunde ha lika många historietimmar som realisterna nu har, och teckningsundervisningen kunde gärna även språkstuderandena få i framtiden.

Det är inte lätt att uppgöra en läroplan, men då det sker borde de maktavande i viss mån också ta reda på elevernas åsikter - det är ju dem saken främst gäller. Säkert är den ovan framförda idén inte den enda förekommande åsikten, och just därför har alla orsak att delta i planeringen.

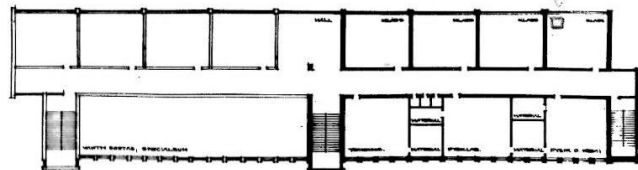
NYA Å.S.S.

ENTRÉPLAN

VÅN. 1 TRAPPA

VÅN. 2 TRAPPA

Om den i arkitektens hem framträdande delen av elevopinionen i Åggelby Svenska Samskola är karakteristisk för elevernas inställning till sitt gamla skolhus, med dess hemtrevliga atmosfär och fantasien tilltalande skrymslen och vrår, måste tanken på, att det en gång skall försvinna, te sig impopulär för Noctilucas läsekrets. De ritningar till ett nytt skolhus, som tidskriften nu publicerar, blottar icke desto mindre det faktum, att planer på nybyggnad existerar.

Ritningarna här intill visar schematiskt planer av vilka endast den del, som angivits med svärtade väggar är avsedd att nu förverkligas. Det övriga är med för att visa, hur det hela skall kunna fortsättas och sammanknytas med den för några år sedan byggda fest- och gymnastiksalen till en helhet.

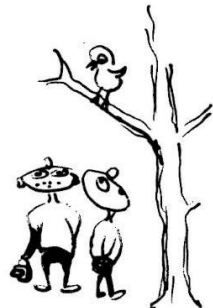
Framtidsvisionen är som synes en skola med ingång via en arkad mot gården till en rymlig entréhall kring, vilken utom huvudtrappan grupperar sig festsal, matsal, bibliotek, en ny liten gymnastiksal m.m. De jämnstora klassrummen är förlagda mot gården och specialklasser, lärarrum, vaktmästarebostad m.fl. utrymmen med olika arealbehov mot gatan. Vi får för de senare en mera sträng gatufasad, med tät pelardelning, som möjliggör en varierad rumsdisposition, och för de förra en mera öppen och vänlig sådan med stora ljusintag.

I det byggnadsskede, som nu är aktuellt, blir huset bara hälften så långt som ritningarna visar och det gamla skolhuset står kvar. Entreerna till de två husen kommer bredvid varandra i en rätt trång vinkel. Någon rymlig och ljus hall kommer nybyggnaden tyvärr inte att ha i detta skede, vare sig i bottenplanet eller i våningarna. Jag tror att korridorer kan göras rätt knappa i måtten blott man någonstans ordnar med platser, där väggarna står litet längre ifrån varandra, hallar med ungefär samma uppgift som det torget har i ett gatusystem. De saknas i den första byggnadsetappen, men finns, som av planritningarna synes, i det slutliga projektet. Bredare än som skett kan korridoren ej göras, då de för tomten gällande byggnadsgränserna ej tillåter en breddning av huset. Vi har dock försökt ge korridorsystemet en viss luftighet genom det sätt på vilket huvudtrappan utformats och genom att ge den övre korridoren ljusintag över rummen mot gatan.

Av de rum, som nybygget kommer att rymma, bör främst nämnas specialsalarna för fysik och kemi, för biologi, för teckning och för språk. De är, utom språkklassen, utrustade med var sitt materialrum. Därtill finns ett rum reserverat till framtida fysiklaboratorium. Rumsprogrammet upptar också en liten gymnastiksal, sex klassrum, ett lärarrum, som senare kan ändras till klassrum, m.m. Detta 'm.m.' rymmer för övrigt något för skolan revolutionerande, nämligen toaletter av den typ, som Rob. Huber i slutet på förra århundradet, började bygga i stadens centrala delar.

Byggnadsarbetena sätter i gång i sommar så snart erforderliga formaliteter uppfyllts.

Arkitekten.

Konventet har också under vårterminen letts av, som känt, den allestädes närvarande och fjunbeprydda 'Frosse' K.-E. Frostell. Av detta har också verksamheten fått sin prägel.

Att vårterminen började lika festligt och storstilt som höstdito (Med in-tagningskonventet) det var alla överens om, efter den lyckade kälkaftonen den 21 februari. Att man dessförinnan hållit ett utsparkningskonvent, efter vilket ordf. ansåg sig tvungen att rehabilitera sitt eget och konventsstyrelsens goda rykte som organisatörer och programmakare, gjorde kälkaftonen om möjligt ännu trevligare. För de olyckliga som inte var med kan berättas att först åktes det kälke, bräde och barbacka i den mörka skogen och sedan återvändande man upprymd och våt till 'Alma mater' för att inhalera en kopp uppvärmt diskvatten och äta några skorpor. Emellertid stod stämningen högt i tak trots detta. Dansen till 'Moblas Band' trädde snart med stor frenesi i 'Sjuan'. Allt var støj och glam till klockan gick på tio, då inställde sig dåsighet och allmän slöhet, t.o.m. Hasse T. blev så slö att han vätte svampen. Spektaklet avslutades i sinom tid och så gick ännu en trevlig kväll i konventets hägn till historien.

Något annat (intressant) har inte företagits, men den 19 maj hålles i samarbete med OYK (Oulunkylän yhteiskoulu) en fest om vilket jag i skrivande stund vet endast att vår del av programmet kommer att bestå av en monolog 'Kalmankalpea ja seitsemän räätäletti' (Likkblek och de sju krymplingarna) och att den med säkerhet kommer att bli ett fiasko av stora mått. Ornitologklubben som för en tynande tillvaro under höstterminen, vaknade för en kort tid ur sin dvala och fördes av Sandy Schoschkoff från exkursion till exkursion. Nu verkar det dock som om den redan gått i sommaride. Konventet har dessutom deltagit i de av SiH ordnade schackmästerskapen med okänd framgång. Idrottsföreningen har varit verksam och gjort både ett och annat, t.o.m. deltagit i endel tävlingar med framgång. Förutom alla dessa nöjen och övriga sporter har konventet befrämjat Konkansamlingen genom att delta i en i samråd med SiH hållen basar. Främsta förtjänsten därav har cives V. Lihte och K. Kytöpuro samt en hel del sjätteklassister, vilka glädjande nog visat stort intresse och stor förståelse för konventet och dess verksamhet.

Till sist och som socker på botten har Åggelby sv. samskolas elever vid Nutisorienteringens Helsingforsfinal tillkämpat sig en synnerligen heder-värd placering. Det duktiga laget bestod av K. Christensen, S. Manner, L. Granqvist, V. Sahlstedt.

Enligt uppdrag

C. C. T. A.

ORNITOLOGKLUBBEN

Konventets ornitologklubb 'Kolibrin' har åter upptagit sin verksamhet, som legat nere under höstterminen. Tre möten och ett par exkursioner har hållits denna vår. Tills vidare har det sett ut, som om deltagarintresset i klubben svalnat en aning, men man får hoppas, att det åter skall ta fart nu då det ju är 'högsäsong' för alla fogelintresserade.

Av de två utfärder som hållits företogs den första till Solvalla under sportlovet. Deltagarna skidade omkring 16 km i strålande solsken och gjorde också en del intressanta iakttagelser i naturen, om också de ornitologiska sevärdheterna var en smula tunnsådda. En flock av de övervint-rande kungsfåglarna, några talltitor och en skata såg man i alla fall. På en torr trädstam iaktogs märken av en hackspett, en fågeln själv höll sig dock utanför kikarnas synfält.

Den 15 april företog klubben en exkursion till Munksnäs. Vädret var det bästa tänkbara, och man startade kl. 1/2 10 med kikare i högsta hugg. Man klev över och under taggträd, balanserade över strida bäckar på slippriga plankor och blev bortdriven från privata åkrar, dit man i iver förvillat sig, men lönen för mödan fick deltagarna i de 27 fågelarter, som iaktogs. Något verkligt anmärkningsvärt sågs inte, men bland det iaktagna kan nämnas en tornfalk på jakt, en morkulla och några andra vadare samt ängsdiplärkor, steglitsor, sävsparvar, ringduvor och ett antal olika andfåglar. Vad antalet iaktagna fågelarter beträffar, kan exkursionen betraktas som lyckad ur deltagarsynpunkt.

Programmet under klubbmötena har varit rätt varierande. Man har bl.a. tävlat om att igenkänna olika uppstoppade fåglar ur skolans samling, avlyssnat läten av rovfåglar och tättingar på skiva samt åhört och diskuterat föredrag om fågelräkningar och om kajor. En mycket intresseväckande rysk film om storkar och en del andra fåglar har också förevisats.

Ett möte och någon exkursion torde ännu finnas på programmet för denna vår. Sannolikt kommer klubbverksamheten att åter fortsätta nästa höst.

Ornitologklubbens sekr.

En sann bild ur lifvet

Vårsolen lyser på onda och goda, på en trött fluga på rutan och på en lika trött yngling, som vräker sina 180 cm i familjens bekvämaste fåtölj. In tassar mor och viftar på ett synnerligen besvärande sätt med en mjölkkanne.

- Två liter, säger hon. Två liter och så en flaska grädd...

- Omöjligt, vrålar sonen och flyger ur stolen som stungen av ett bi. Omöjligt!!! Jag skall skriva till Noctiluca!!

Mor vet precis vad det betyder. Sonen är redaktionsmedlem i den med svett och möda redigerade tidningen Noctiluca, som lider av kronisk manuskriptbrist. Redaktionen har t.o.m. sammanträtt hos familjen, druckit massor av Coca-Cola, suttit sönder en stol och bland mycket annat talat om att man BORDE göra så och så och så. Därvid har det tillsvidare stannat. Alltså tassar mor ut med sin mjölkkanne för att själv gå till butiken.

EN DRYG HALVTIMME senare är hon tillbaka och finner sin förstfödde i samma ställning i samma stol som före intermezzot med mjölkkanor och andra triviala saker.

- Jag skall börja genast, förklaras det emellertid.

EN KVART senare visar sig sonen och undrar om det finns papper i huset. Det hittas småningom på sedvanlig plats och sonen kan börja vässa pennor. Efter ytterligare EN KVART ekar ett illtjut mellan väggarna.

- Plåster. Fort hit med plåster! Hjääälp!

Det är inte så lätt att skriva med en 'sårad hand', men sonen gör ett hjältemodigt beslut och griper tag i gummit, som underligt nog gör en båge i luften och försvinner under soffan.

1 TIMME 12 MINUTER har gått innan sonen ånyo återkallas till den hårda verkligheten - Noctiluca och gummit under soffan. Det har rullat längst bort och han gör flere intressanta experiment att få tag i det med en nål inkilad i reservoarpenan. Det är oerhört svårt, men efter 20 MINUTER kröns försöket med framgång...

Innan han hunnit sätta sig vid skrivbordet ringer det på dörren. Det är klasskamraten 'Slum-Herbert', som skall låna ett häfte, och vännerna fördjupar sig i ett ivrigt samtal om allt mellan himmel och jord. Utom Noctiluca, förstås.

I samma ögonblick ringer telefonen, och klasskamraten Fridolin uppträder som en räddande ängel. Han håller ett EN OCH EN HALVTIMMES föredrag om hur magnetofoner skall skötas och spelar sedan några nya schalger som bevis på sin fenomenala bandningsteknik.

1 TIMME 25 MINUTER senare lomar Herbert sin väg och sonen har i dennes trevliga sällskap hunnit glömma allt vad bidrag heter. Man är väl tankspridd till husbehov.

När mor kommer in för att duka bordet 1 TIMME senare, finner hon sonen i lösestolen med en packe tidningar i famnen, djupt försjunken i en intelligensfri serie.

Hennes ankomst återkallar honom tydligen till verkligheten.

- Jag skall börja med Noctiluca genast, hostar han förläget. Det var bara en så viktig sak jag skulle se på först.

EN KVART senare sliter han sig lös från serierna och sätter sig vid skrivbordet.

- Maten är serverad, meddelar mor.

- Och alltid skall du störa mig, vrålar sonen med äkta förtvivlan. Jag skulle ju JUST skriva till Noctiluca!!

Pseudo Nymf

Bästa läsare:
Gör aldrig i dag
vad du möjligen
kan få någon
annan att göra
åt dig i morgon
Sign. "Erfaren"

EN FLÄKT

Med vemod i hjärtat och tårfylld blick
jag skriver dessa rader.
Om skolelevens vanor och skick
om sorger och eskapader.

När våren sitt intåg begynner
då vaknar hela stan.
Eleven vädrar bekymmer
han börjar nalkas Phan.

Nu börjar humöret gå nedåt
allt är dystert och trist,
han måste använda list
och gör ett beslut till sist:

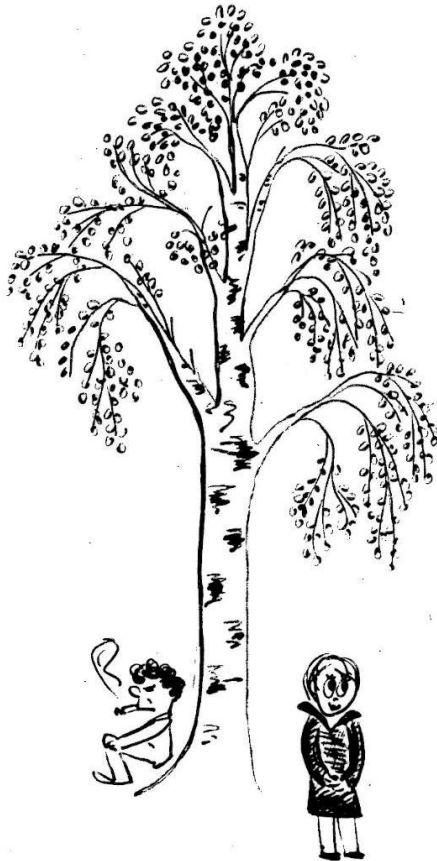
Han tänker skolka.

I hissaprovet en femma
han fick i alla fall.
I nästa stannar han hemma
om morsan än skriker sig kall.

För gnäll står man väl pall.

Eleven ej mera skriva orkar
Han är trött och förfärligt slut.
Han tåren ur ögat torkar
Då var ren sagan slut.

O.L.

AV VÅR

Jag går ensam längs den lilla slingrande stigen i skogen. Den sista snön håller på att smältas bort av den redan värmande vårsolen. Vårens första småfåglar flyger kvittrande från gren till gren i de kala, brungrå lövträden, som kanske efter några veckor skall bära sina första gröna löv.

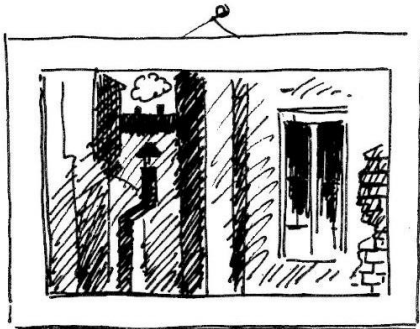
Plötsligt drar en vindpust över skogen och för med sig några vissna bruna löv och en torr kvist, som hårt piskar mina ben. Jag stannar ett slag, sveper min trenchcoat tätare omkring mig och andas djupt in den friska vårluften i mina lungor. Jag känner riktigt hur den renar hela mitt inre, och jag fylls av en känsla av att allting som förknippas med ordet vinter blåser bort från mig och min omgivning.

Jag fortsätter min promenad mot stranden av den lilla insjön, som håller på att bli fri från sina sista isar; även den befrias från vinterns tunga tryck. Jag sätter mig på en gammal grå stubbe, som tycks se på mig med en åldrings vemodiga ögon. En sädesärta flyger skrämmd upp från den fuktiga mossan då jag slår mig ned. Jag blickar ut över sjön, där de små vågorna, som glittrar i solskenet, tycks blinka upp till himlen, där sol och moln för en seg kamp. Snart segrar dock solen, och alla de stora och små molnen måste bege sig av mot andra väderstreck. Mina ögon fylls med glädjens tårar över allt det vackra jag ser omkring mig. Naturen framträder för mig som ett barn, som efter en lång sömn vaknar upp och vänder ett vackert, glatt leende ansikte emot en.

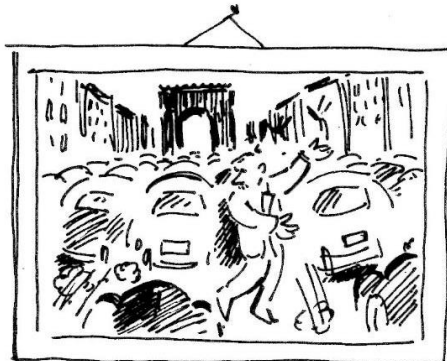
Det blir kväll och solen går ned bakom skogsbrynet på andra sidan sjön. Marken blir kylig och jag är tvungen att återvända till vardagens uppgifter. Jag vänder långsamt ryggen mot den underbara vyn och vandrar hemåt.

Else.

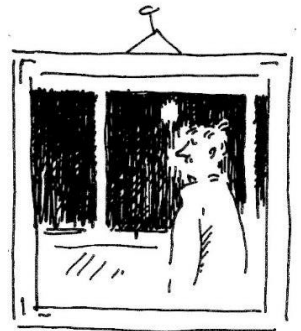
*Souvenir
de
Paris*

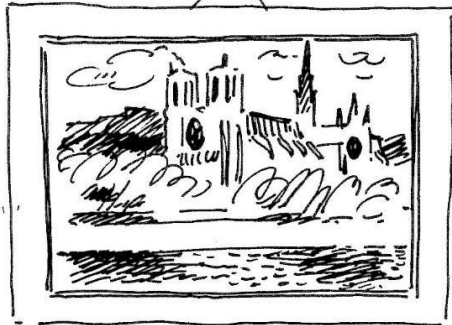
FÖNSTERUTSIKT
I PARIS
ELLER
VERKLIGHETEN

BALETTSCEN FRITT
EFTER DEGAS
ELLER
AUX CHAMPS-ELYSEES

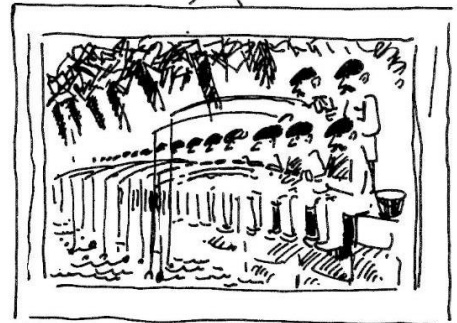
SIGHT-SEEING
I PARIS
- PER "METRO"

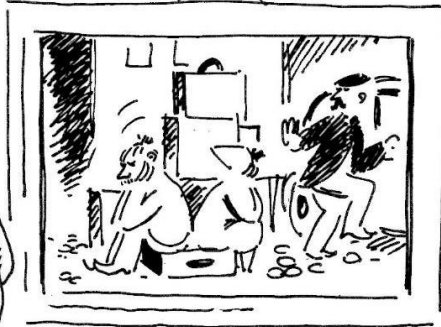
FÖNSTERUTSIKT
I PARIS
ELLER ÖNSKE-
DRÖMMEN

NATURE MORTE
MED FRANSKA
BRÖD

SÖNDAG VID
SEINE
- PATIENCE

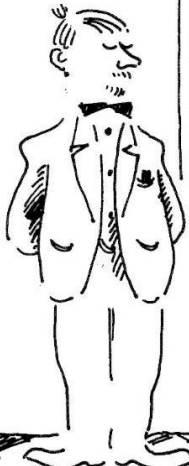
ANKOMSTEN TILL
PARIS ELLER
NATURE MORTE
MED 150 KG.
BAGAGE ELLER
FIGURKOMPOSITION
MED OTREVVLIG TAXI-
CHAUFFÖR

"UN EXPRESS"
I T. EX.
QUARTIER
LATIN

NATURE MORTE & VIVANTE

Noctilucas sensationsgallup:

ILLUSIONER SOM BRUSTIT

En skoltidning är visst inte till bara för att roa, den bör också innehålla någonting lärorikt och uppbyggligt. Ett par av Noctilucas redaktionsmedlemmar beslöt därför göra en vetenskaplig undersökning till yrkesvägledningsforskningens fromma. De beväpnade sig med anteckningsblock och penna, begav sig ut i skolan och antastade varje mötande lärare med den intrikata frågan:

'Vad ville magistern bli, när magistern var liten?'

Vid dessa ord brukade ifrågavarande lärares ansikte uttrycka först mild förvåning, sedan svag ihågkomst och slutligen en hel värld: hink och spade klirrade, matrosmössans band fladdrade, griffeln skrek mot tavlan, vågorna i barndomens blå sjö kluckade fullt hörbart. Och minnena flödade.

Det visade sig att t.o.m. skolans ärevördiga REKTOR varit ung och yngre än de flesta. I sin barndom bodde han i Nykarleby, där seminaristerna utgjorde stadens elit. På första maj kom de marscherande i ett ståtligt tåg med fladdrande fanor och musik. Denna syn uppväckte hos lille Hjalmar ett vilt och brinnande begär att bli folkskollärare och få en egen flagga att svänga. - Med tiden förlorade första majtågen emellertid sin trollglans, och då rektorn skulle välja yrke, ville han studera till läkare. Men också den planen gick om intet. Dåliga kamrater lockade rektorn in på lärarbanan och där fastnade han.

FRU BLOMQVIST hade däremot lyckats förverkliga alla sina yrkesdrömmar. Redan vid späd ålder önskade hon få barn och många barn. På ett högre stadium beslöt hon att bli gift. På ett ännu högre stadium fick hon en ny framtidsplan - rektorn. På det allra högsta stadiet förenade hon alla sina intressen till en sällsynt lyckad kombination.

MAG. GAYER var rena misären. 'Då jag gick i femte klassen i läroverk, ville jag sluta skolan och bli damskräddare', började han med klagande stämma, 'måhända var det mitt stora intresse för kvinnan, som föranledde beslutet. Men jag fick inte. Och så blev jag lärare. - Det finns förresten en viss likhet mellan kvinnor och skolbarn, man måste lirka med båda', tillade han filosofiskt och slutade sitt anförande med några bittra reflexioner över skillnaden mellan en framgångsrik damskräddares löneklass och lärarens.

Ja, vem vet hur dammodet sett ut i dag om mag. Gayer fått följa sin kallelse, men man måste medge att för att vara en man, som allt sedan femte klassen burit på bördan av ett förfelat liv, verkar han relativt pigg och nyter.

Också MAG. SÖNNERBERGS historia var minst sagt beklämmande. Redan vid 2 1/2 års ålder beslöt han att bli lokomotivförare. Han hade då hela 5 tänder, som var hans stora stolthet i livet. Men enligt mag. Sönnnerberg behöver en lokomotivförare tänder bak också. Han väntade och väntade och aldrig fick han några tänder bak. Han väntar ännu. Senare väcktes inom honom den lust att pina barn, som är pedagogens kännetecken.

Mag. Sönnnerberg blev visserligen lärare, men är ändå inte nöjd med sin lott. 'Barnen i Åggelby svenska samskola är på tok för snälla', anförtrodde han sorgset intervjuarna.

Magistrar ANNER och TUJULIN hade båda högtflytande planer och tänkte bli flygare. De trillade emellertid hastigt och lustigt ner på jorden igen, mag. Tujulin för att studera blommor och bin och mag. Anner för att ägna sig åt socialt arbete. 'Jag har alltid varit intresserad av problemungdom och sådana som kommit på sned i livet', berättade hon. - Det är kanske en orsak till att hon förlagt sin verksamhet till ÅSS.

MAG. CALONIUS D.Å. närde alltsedan hon läst sin första indianbok en livlig önskan att bli indianhövding. Då hon blev äldre och förståndigare förstod hon att drömmen inte gick att realisera i Finland och övergick i stället till att bli arg kvinnoåklagare med planer på advokaturvetenskap. Så småningom svalnade ilskan emellertid och mag. Calonius förlade sina studier till andra och lugnare områden.

De som svikit sin ungdoms ideal var många: MAG. HOLST blev inte chaufför, MAG. WASZ inte diplomat, PASTOR LINDELL varken ingenjör eller sjöman, PASTOR JONSSON varken trädgårdsmästare eller veterinär, och MAG. RINGBOM blev aldrig, aldrig sockerbagare. Nej, på grund av vidriga omständigheter, dåliga tider, ändrade intressen och rena tillfälligheter blev de lärare.

De övriga kunde inte påminna sig att de någonsin haft några yrkesplaner, men en stor majoritet förklarade med känsla, att de åtminstone aldrig tänkte bli pedagoger och uttryckte sin stora förvåning över att så nu verkligen var fallet.

MAG. SÖDERMAN och ROSENDAHL var faktiskt de enda, som aldrig velat bli något annat än lärare. Mag. Söderman för de långa lovens skull och för att hon hade en så stilig matematiklärare, mag. Rosendahl utan någon rimlig orsak alls.

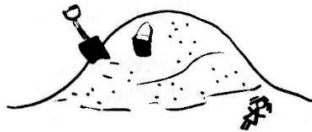
* * *

Och vad kunna vi lära av detta? Vilken är den uppbyggliga sensmoralen?

Den är följande:

Kära läsare. Du drömmer liksom dessa stackars peruker gjorde om att bli något stort och betydelsefullt i livet. Kasta dina planer över bord! Med nästan hundra procentig säkerhet kommer du ändå att bli något helt annat än du tänkt dig. Ja, har du riktig otur, kan du få tillbringa dina dagar i kritdamm och svampplask under resultatlösa försök att plugga Euklides eller Jakobs tolv söner i osnutna ungar.

avut

VA:s klassfest

Vanligtvis trivs väl ingen elev så bra i skolan, att han tillbringar hela dagen där. Men före påsklovet huserade några femteklassister i skolan från morgon till kväll, inte bara av särskilt varma känslor för 'Ågeli', utan även för andra elevers nöjes och sina egna ekonomiska svårigheters skull. Samtidigt gick det ett rykte om att kl. V A skulle anordna en fest och klyftigare iakttagare kunde slå ihop två och två; dessa aktivt verksamma femmor var festens arrangörer.

Programmet var helt planerat, då generalrepetitionen ägde rum tisdagen den 17 april. Resultatet visade att festen skulle bli ett fullständigt fiasko. De flesta ville ge upp alltsamman, men optimismen fick till slut övertag. Följande kväll gällde det. Programmet repeterades hela eftermiddagen, salen gjordes i ordning och ännu då de första gästerna anlände var programordningen oklar.

Musiken upptog en stor del av kvällens program. Nämnas bör främst den helt nya, men ändå världsvana duon Leif & Lepha, som sjöng sina bravurnummer 'Frogg' och 'Gubben i Månen', samt den tämligen våta folksången 'Sloop John Bee'. I slutet av programmet uppträdde V A:s nya stjärna 'Ronni', som sjöng sig direkt in i publikens hjärtan med 'Sånt är livet'. Kvällens uppträdande gäst Kurt Jansson från kl. III ackompanjerade på gitarr.

Mellan musikstyckena och de trevliga sketcherna anordnades tävlingar, som visade vad publiken gick för. Trots att det bara gällde att blåsa, spräcka eller rädda ballongen, såg man inte ett spår av frivilliga deltagare - därför måste tävlingsledaren Y.Sahlstedt 'ta med våld'. (Applåder).

Under pausen kunde publiken stifta bekantskap med vår höga levnadsstandard. Joe's Bar bjöd på Coca-Cola och stora bullar till vrakpris.

Dans till topporkestrar (grammofon) blev kvällens höjdpunkt. Twist dansades allmänt, och ingen klagade på att det skulle ha varit omoraliskt. Glädjande var att även tredje- och fjärdeklassisterna deltog i dansen. Mixtern Max skötte om den växlande dansmusiken med all heder.

Som spännande avslutning utlottades de rikliga vinsterna. Solveig Packalén förrättade lottdragningen, och de många vinnarna ställdes inför det kära besväret att frakta hem sina förvärv.

Publiken märkte inte ett spår av det väntade fiaskot, då de uppträdande verkligen försökte göra sitt bästa. Små malörer inverkade därför inte på det goda intryck festen gjorde.

* Hm (sätt. anm.) .)

PIANISTUNDERBARNET DONALD SHIRLEY

Det där med att blanda klassisk musik med jazz har alltid varit en känslig historia, som sällan gett goda resultat. Oftast har det varit jazzmusiker med god musikutbildning, som gett sig till att försöka 'förädla' sin jazz med sina studier. Däremot är det mera sällan, som en klassisk musiker får för sig att han vill börja leka med jazz. Pianisten Donald Shirley är dock ett undantag. Hans intresse för jazz kom först sedan han under många år spelat klassisk musik. Vad som fick Don att experimentera med jazz vet jag inte, men enligt min uppfattning har han inte visat sig ha en riktig känsla för jazz. Men jag skulle vilja presentera honom för att han i övrigt är en så framstående och uppmärksammad artist.

Donald Shirley föddes den 29 januari 1927 i Kingston på Jamaica. Där bor för det mesta färgade, och de flesta bland dem lever under ganska enkla förhållanden. Men familjen Shirley var välbärgad. Nästan alla i släkten var dessutom musikaliska.

Don utmärkte sig tidigt som något av en underbarn på piano. Hans mor hade gett lektioner åt honom när han var liten, och redan som 9-åring fick han ett stipendium att studera musik hos pedagogen Mittolovski vid Leningrads konservatorium. Under hela sin uppväxtid ägnade Shirley sig åt musik och psykologi. Han avlade senare flera höga examina vid Harvard Universitetet och en doktorsgrad.

Sin konsertdebut gjorde Don 18 år gammal som solist med den berömda Bostons symfoniorkester med Dean Dixon som dirigent. Senare följde en lång rad framträdanden i klassiska sammanhang. Han har en förträfflig teknik och är mycket musikalisk. Vad som senare drog Don till jazzen har jag inte kunnat förstå. Det säges, att Duke Ellington, George Shearing, och Nat 'King' Cole uppmuntrat honom i den riktningen.

Men vad Don Shirley gjort är att göra fordrande konsertnummer av material som av andra artister användes som grundval för jazz. Allting blir något slags 'Rhapsody in Blue'. Och när det lägges in ett jazzsolo i tempo låter det för mig som långods från Errol Garner och Oscar Peterson, men utförs utan jazzkänsla.

De senaste åren har Shirley haft en trio med piano- cello och bas. Han har haft stora framgångar, inte minst på Hickory House i New York. När han spelar folkmusik som t.ex. sin berömda version av 'Water Boy' eller helt klassiska nummer är han i högsta grad hörvärd. Men den största uppmärksamheten tycks hans 'uppjazzningar' väcka.

Det underligaste är, att Shirley med sina enorma kvalifikationer är fullt uppriktig i sina försök att blanda jazz och klassisk musik. Jag har i den svenska jazztidningen Estrad läst att Shirley en gång lär ha sagt: 'Vad jag spelar är helt enkelt amerikansk musik'.

K.Å.

(FRÅN ALLMÄNHETEN)

Till Reaktionen.

Skolans mat är nog allt annat än bra. T.ex. på fastlagstisdagen då vi inte fick fastlagsbulla och mjölk var det nog litet skvalt. Den där vita-velingen som den kallas är nog allt annat än god den med. Enligt vad vi har hört så kostar maten 30 mark per gång. Är nog litet för mycket för den som bara litet smakar på den blir det nog litet dyrt. Som på lördagen när det var fisksoppa, det fanns ingen fisk i den, den smaka nog allt annat än fisksoppa.

Sign. 'Har nog aldrig frågat förr'.

Svar:

Nog är det ett oskick att eleverna alltid skall klandra skolans goda mat. Det är nog enkel husmanskost, men den är nog både nyttig och närande. Och dessutom får man nog varken slemvälling eller spenatsoppa till ett så billigt pris på något annat matställe. Att potatisen bara är lätt kokt är nog enbart nyttigt för tänderna

tycker nog

Redaktionen.

Ja, varför?

Varför är alla som går på sexan, sjuan och åttan så malliga? (i bussen)? Och varför finns det inte skoldanser för de lägre klasserna också? T.ex. för trean och fyran?

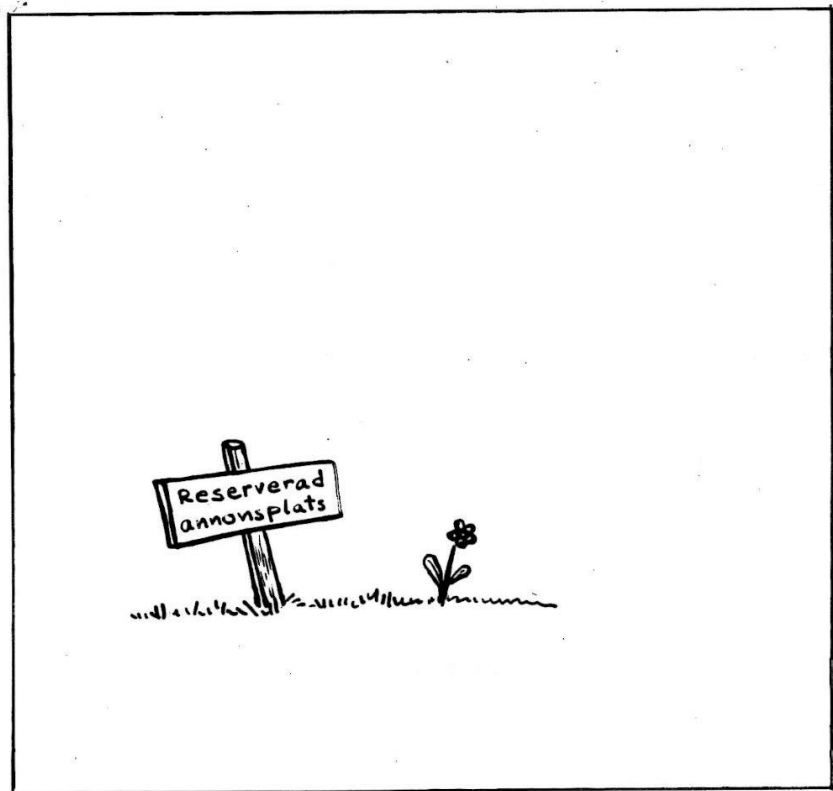
'Mångårig prenumerant'

CENSURERAT BIDRAG

af Mobla.

alla springer till

För innerväggarna

JOKER

akrylatlatexfärg

JOKER

- lätt att stryka
- torkar snabbt
- bildar en vacker, sidenmatt och tvättbar yta
- obegränsat nyansurval

Begär Nymålet-broschyren i affären.

— landets största i branchen —

VARFÖR KÖPER
INTE FARBRÖR EN
MASKIN FRÅN

Finska Fläkt Ab

I 'vår' skolas namn
ingår ordet 'svenska',
och det är en prydnad!

.....

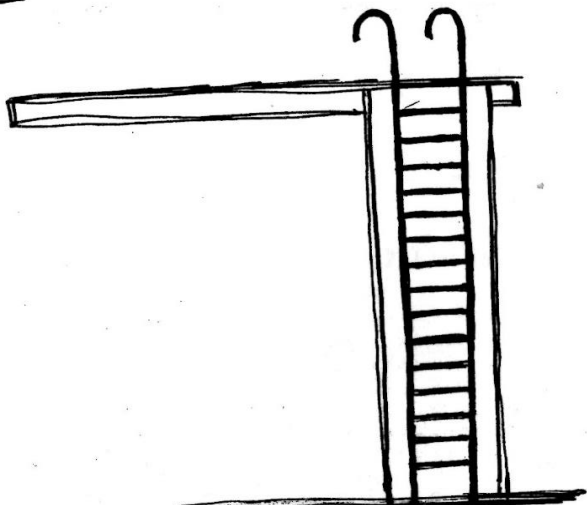
Det är
härligt att
ärligt vara
svensk, även
i försäkringsfrågor!

SVENSK-FINLAND

Helsingfors Lönnrotsgatan 17 Tel. 10 075
Repr. överallt i svenskbygderna

Ten

NOG.